

Marjo Matikainen-Kallström
Euroopan parlamentin jäsen
mmatikainen@europarl.eu.int

Työaikasäädökset ja ammattipätevyyden tunnustaminen

■ Euroopan komissio on käynnistänyt konsultaatioprosessin, jonka tuloksena odotetaan esitystä uudeksi työaikadirektiiviksi. Koulutetut ryhmät, ylempät toimihenkilöt ja johtajat, haluavat poistaa tällä hetkellä voimassa olevat poikkeukset, joiden mukaan he eivät nauti samaa suojaa työaikasäädöksissä kuin muut.

Tutkimukset todistavat sen, minkä jokainen jo tietää. Ylemmät toimihenkilöt joutuvat useissa työpaikoissa tekemään paljon harmaata ylityötä, eli ylityötä, joista ei makseta korvauksia ja joita ei edes rekisteröidä mihinkään. Monien johtavassa asemassa olevien on esimerkiksi pakko olla kännykän tavoitettavissa työajan ulkopuolellakin.

On selvää, että ylempien toimihenkilöiden odotetaan sitoutuvan töihinsä syvemmin kuin pelkästään ”kahdeksasta neljään” -mentaliteetilla. Tästä heille maksetaan parempaa palkkaa kuin suorittavalle portaalle. Kohtuus kuitenkin kaikessa, sillä monien näihin ryhmiin kuuluvien nykyinen lähes lain-suojaton asema työsuojelussa ei tietystikään ole oikein.

Parlamentti hyväksyi työaikadirektiiviä koskevan mietinnön, jossa otettiin voimakkaasti kantaa työaikalainsäädännön ja työntekijän oikeuksien parantamisen puolesta. Hyvä näin, sillä työntekijän terveyden ja hyvinvoinnin on oltava etusijalla.

Toisaalta ei pidä tässä asiassa unohtaa eurooppalaisten yritysten kilpailukykyä. Maailmanlaajuisesti ajateltuna työvoimakustannukset ovat nyt jo Euroopassa liian korkealla. Kankea systeemimme tarvitsee lisää paikallisia jous-toja ja yrityskohtaisia ratkaisuita.

Komission esitys ammattipätevyyden tunnustamiseksi sai Euroopan parlamentissa aikaan kunnon väännön. Direktiiviehdotuksessa määrätään eri jäsenmaissa myönnettyjen tutkintojen vastaavuudesta. Tarkoituksena on korvata nykyinen hajanainen käytäntö ja 15 vanhaa direktiiviä yhdellä uudella, joka takaa, että yhdessä jäsenvaltiossa ammattipätevyytensä hankkineet henkilöt voivat harjoittaa samaa ammattia toisessa jäsenvaltiossa.

Insinöörit ovat perinteisesti sitä joukkoa, joka liikkuu maasta toiseen. Tämän vuoksi kaikki liikkuvuutta edistävä lainsäädäntö on helpotus suomalaisille osaville insinööreille ja madaltaa kynnystä lähteä ulkomaille töihin.

Parlamentissa keskustelua herätti se, määritelläänkö insinööreillekin oma koulutuksen vähimmäistaso. Vähimmäisvaatimukset insinöörien koulutuksen kestosta olisikin hyvä määritellä. Valitettavasti se ei mennyt läpi parlamentin äänestyksessä.

Sen sijaan opetuksen sisältöä ei ole viisasta lähteä peukaloimaan kovin tarkasti. Jääköön tämä kansallisen päätäntävällän alaisuuteen, jotta kunkin maan erityispiirteet voidaan tehokkaasti ottaa huomioon. Pallo on nyt ministerineuvostolla, jonne lakialoitteen käsittely seuraavaksi siirtyy. □